

Hur har Nora det på jobbet - egentligen?

DINA HÄNDER VAR FULLA AV LIV SVAD ALI

Roman 2021
Norstedts
LL Vilja Förlag

Noras första mening
vad säger den om henne som
person?

PROLOG

Sandviken år 2000

bildspråk&stilfigurer

NORA SMUTTADE PÅ det halvljumna somaliska teet. Den syrliga eftersmaken växte sig större inuti munnen och väckte smaklökarna till liv. Hon vred besvärat på sig och funderade på om det var värt att spotta ut det sista. Ingefäran och kardemumman hade skurit sig rakt genom mjölken. Den här skiten är värre än det färglösa automatkaffet på jobbet, tänkte Nora och ställde bryskt ifrån sig den gröna tekoppen. Färgen hade börjat flaga för länge sedan. När tekoppen slog emot det vingliga träbordet som Fardus hjälpt henne att fynda på second hand, stannade samtalet om Noras kommande resa till Somalia upp.

- Iga daa! Det bränns. Det här är som att frivilligt be om hudcancer, sa Nora.

Fardus suckade och slutade vifta över Noras händer med den provisoriska solfjädern hopvikt av ICA-reklampapper. Nora kunde svära på att det som uppenbarade sig under den bruna geggan av henna var blåsor. Lukten av T-sprit stack i näsan. Kinderna var blöta. Färgen håller sig längre på bruna händer då, hade Fardus sagt innan hon likgiltigt hållt en halv

7

I Boken finns : NORA = huvud karaktär
Fardus & Amina = vänner i Sandviken
Hafsa - Noras Mor
Buule - Noras far
Ayan - Noras syster
Ahmed - Noras man
Sagal - Nora & Ahmeds dotter
Britta - granne, Sandviken

Nora är en tänkande person som studerar andra människor

Vad säger denna kommentar om FARDUS? detta är hennes första mening i boken/romanen

deciliter i den röda skålen och blandat ut det med henna.

- Cancer? Svenskarna har verkligen infekterat din hjärna med sina hypokondrikerteorier. Nu finns det alltså ett namn för vartenda tillstånd.

Fardus sökte medhåll från Amina, som nickade.

- Sitt still, Nora. Vi kan inte göra om det här hur många gånger som helst.

Fardus placerade Noras händer på tidningspappret som hon lagt ovanpå sin baati. Hon böjde sig fram och fyllde i hennablommorna på vardera handflatan med kirurgisk precision. Efter det fortsatte hon med handryggarna och upp längs armarna. Nora studerade tyst Fardus koncentrerade ansikte. De höga kindbenen bar upp det runda ansiktet. Ögonen var inramade i svart kajal. En svag lukt av oud trängde sig in genom Noras näsborrar.

snygg plantering av en resa

Dagen innan hade Fardus försökt måla Noras händer men den röda hennan hade inte fäst. Hon och Amina såg det som en personlig skymf att låta Nora resa utan, men det enda Nora kunde tänka på var sin mor. Hon sneglade på flygbiljetterna som låg på köksbordet och undrade om hon och Sagal skulle hinna fram i tid.

Nora drog skyndsamt bort bitar av torkad henna från händerna. Varje gång ett osynligt hårstrå rycktes med skrek hon till. En blomma med alldeles för lång stjälk och vanskapta blad letade sig nu fram längs Noras arm. Hon hade planerat att resa utan större uppståndelse men ryktet hade spridit sig snabbt. Dörrklockan ringde varm av Sandvikens somalier som ville skicka sina lyckohälsningar. Noras undvikande blickar fick dem att oja sig över privilegierade landsmän. De somalier som hade möjlighet att besöka hemlandet

var den sista länken till rötterna kunde återförenas med. Nora höll socker i teet innan hon sköt koppen.

- Akhas. Det här var vidrigt.

Fardus låtsades inte höra. Hon l butiken och försökt koka det på se

- Så, Nora, planerar du att återv len?

Amina himlade med ögonen. D Nora inbillade sig hur de föll mot Amina var kort och nätt. Hade d rynkorna som letat sig fram i hen nat misstas för Fardus dotter. Ho Fardus förde handen till koppen o fortsatte.

- Amina, Noras underliv är som rinner där. Jag har förgäves försök min mans kusin Abdi i Gävle.

Fardus vände sig om till Nora.

- Du må vara den enda änka självmant lever som en jävla nunn

Nora ryckte på axlarna. Hon o en predikan om den mitt i livet-k hade tillskrivit henne. Hon ångr övertalas att genomgå hennaritua da till Somalia oförberedd.

- Jag åker inte till Somalia för a går. Det gör du så bra åt oss, Fardu

Fardus stirrade tyst på Nora. Tee att hon hade passerat en osynlig g

och blandat ut det med henne.
har verkligen infekterat din hjärna
eorier. Nu finns det alltså ett namn

från Amina, som nickade.
n inte göra om det här hur många

s händer på tidningspappret som
i. Hon böjde sig fram och fyllde i
rdera handflatan med kirurgisk
atte hon med handryggarna och
studerade tyst Fardus koncentre-
dbenen bar upp det runda ansik-
i svart kaja! En svag lukt av oud
as näsborrar.

is försökt måla Noras händer men
fäst. Hon och Amina såg det som
a Nora resa utan, men det enda
sin mor. Hon sneglade på flyg-
sbordet och undrade om hon och
d.

port bitar av torkad henna från
synligt hårstrå rycktes med skrek
alldeles för lång stjälk och van-
ram längs Noras arm. Hon hade
te uppståndelse men ryktet hade
ckan ringde varm av Sandvikens
ina lyckohälsningar. Noras und-
oja sig över privilegierade lands-
e möjlighet att besöka hemlandet

beskriver Aminas yttre karaktärs-
drag

var den sista länken till rötterna som de andra inte längre
kunde återförenas med. Nora hällde ytterligare en matsked
socker i teet innan hon sköt koppen från sig.

- Akhas. Det här var vidrigt.

Fardus låtsades inte höra. Hon hade köpt teet från orient-
butiken och försökt koka det på somaliskt vis.

- Så, Nora, planerar du att återvända till Sverige på smäl-
len?

Amina himlade med ögonen. De var stora och utstående.
Nora inbillade sig hur de föll mot marken och rullade iväg.

Amina var kort och nätt. Hade det inte varit för de smala
rynkorna som letat sig fram i hennes panna hade hon kun-
nat misstas för Fardus dotter. Hon höll sig i Fardus skugga.
Fardus förde handen till koppen och tog en klunk innan hon
fortsatte.

- Amina, Noras underliv är som Saharaöknen. Inga floder
rinner där. Jag har förgäves försökt sammanföra henne med
min mans kusin Abdi i Gävle.

Fardus vände sig om till Nora.

- Du må vara den enda änka jag någonsin träffat som
självmant lever som en jävla nunna.

Nora ryckte på axlarna. Hon orkade inte med ytterligare
en predikan om den mitt i livet-kris som Fardus och Amina
hade tillskrivit henne. Hon ångrade att hon hade låtit sig
övertalas att genomgå hennaritualen men ville inte återvän-
da till Somalia oförberedd.

- Jag åker inte till Somalia för att stilla något sexuellt be-
gär. Det gör du så bra åt oss, Fardus.

Fardus stirrade tyst på Nora. Teet hade kallnat. Nora visste
att hon hade passerat en osynlig gräns. Fardus ägde en liten

Nora är lite less på att få höra väninnornas "predikningar"

stilfigur'
LIKELSE

talande bild, besjälning av HUDEN

Fardus vet inte vad hon vill.

Hon är en kappvändare. Hon saknar mål i livet.

källarlokal inne i Gävle, eller city, som hon själv kallade det.

Där sålde hon traditionella somaliska kläder importerade från Dubai. Hon skämtade ofta högt om affärsresorna som hon vid varje Ramadan, efter att hon rannsakat sig själv, lovade att hon skulle sluta med. *Min otuktade lust upphöjer mina synder till skyn*, kunde hon säga, men alla visste att det inte var sista gången hon med benen utsträckta i luften ohämmat skulle underkasta sig sina begär. Nora tänkte ofta att det inuti Fardus bodde en död själ vars uppgift i livet var att låta sig svepas åt det håll som vinden bestämde sig för att blåsa.

Under alla lager av smink doldes sprickor av självhat. Hennes löst sittande garbasaar blottade nacken som avslöjade att det ljusa ansiktet var resultatet av år av blekningskrämer.

- Du är på hugget, naayaa. Lägg ner stridsyxan. Vi vill bara ditt bästa, sa Amina och svepte om den blåa hijaben på nytt runt det avlånga ansiktet.

Fardus hade kapitulerat. Hon satt tyst och tittade på guld-ringarna runt sina handleder. Amina borrade nu blicken i Nora som för att tvinga henne att säga någonting som skulle bryta isen mellan dem.

- Kvinnan är som en lök och för varje år som går faller ett lager av skönhet av, sa Fardus. En man däremot, han kan vara över femtio och de unga kvinnorna kommer fortfarande att flockas runt honom.

- Jag vet att du försöker vara Dr Phil hos somalierna i Sandviken men det du säger stämmer ju inte. En löks skal blir finare och saftigare ju längre in mot mitten man kommer, sa Nora.

Fardus låtsades inte höra. Nora tog av sig skon och slog den mot bordsbenet tills stenarna som samlats därinne blev

en liten grustipp på golvet. Hon insåg skon innan hon tog på sig den igen.

- Jag har lyssnat på historierna som ligger rättat. Det är som att kvinnorna därne regna över dem när de gifter sig med landet. Du vet Nassir, taxichauffören pension för hundra år sen? Han gifte Igen. Med en kvinna som mycket väl hade dotter. Cajiib, sa Amina.

- Kanske till och med hans barnbarn Fardus.

Fardus och Amina brast i skratt igen.

- Hon lever tydligen värsta Hollywood biträden som passar upp henne dygnet jävla villa dessutom! Kan du fatta? Och för att få det att gå runt. Ni vet vad vi ska calool dheregsan calool baahan kama eget folk bryr sig om någon annan så lå bra.

Aminas ögon var gröna av avund och

- Det handlar ju knappast om något. behövs man inte vara bildad för att förstå?

Nora log när hon förstod att henn hade träffat Fardus där det sved som länge, mumlade hon tyst för sig själv när för att plocka undan deras tomma kaffe.

- Näväl, sa Fardus. En livlös vagina kan planerat för dig, Nora, men mitt hav för Rida.

Fardus highfivade Amina innan hon

, eller city, som hon själv kallade det.
 nella somaliska kläder importerade
 tade ofta högt om affärsresorna som
 efter att hon rannsakat sig själv, lo-
 a med. *Min otuktade lust upphöjer mina*
 on säga, men alla visste att det inte
 ned benen utsträckta i luften ohäm-
 ig sina begär. Nora tänkte ofta att det
 öd själ vars uppgift i livet var att låta
 m vinden bestämde sig för att blåsa.
 nk doldes sprickor av självhat. Hen-
 ar blottade nacken som avslöjade att
 sultatet av år av blekningskrämer.
 yaa. Lägg ner stridsyxan. Vi vill bara
 i svepte om den blåa hijaben på nytt
 et.
 at. Hon satt tyst och tittade på guld-
 dleder. Amina borrade nu blicken i
 henne att säga någonting som skulle
 ök och för varje år som går faller ett
 Fardus. En man däremot, han kan
 unga kvinnorna kommer fortfarande
 m.
 öker vara Dr Phil hos somalierna i
 säger stämmer ju inte. En löks skal
 ju längre in mot mitten man kom-
 öra. Nora tog av sig skon och slog
 stenarna som samlats därinne blev

en liten grustipp på golvet. Hon inspekterade insidan av skon innan hon tog på sig den igen.

- Jag har lyssnat på historierna som hemvändarna har berättat. Det är som att kvinnorna därnere tror att guld ska regna över dem när de gifter sig med en somalier från utlandet. Du vet Nassir, taxichauffören som borde ha gått i pension för hundra år sen? Han gifte sig förra sommaren. Igen. Med en kvinna som mycket väl hade kunnat vara hans dotter. Cajiib, sa Amina:

- Kanske till och med hans barnbarn om du frågar mig, sa Fardus.

Fardus och Amina brast i skratt igen.

- Hon lever tydligen värsta Hollywoodlivet med hembiträden som passar upp henne dygnet runt, sa Fardus. I en jävla villa dessutom! Kan du fatta? Och här tvingas vi slita för att få det att gå runt. Ni vet vad vi somalier brukar säga, calool dheregsan calool baahan kama naxdo. Inte ens vårt eget folk bryr sig om någon annan så länge de själva har det bra.

Aminas ögon var gröna av avund och hon suckade högt.

- Det handlar ju knappast om något annat än pengar. Det behöver man inte vara bildad för att förstå, sa Nora.

Nora log när hon förstod att hennes vassa kommentar hade träffat Fardus där det sved som mest. Låt den svida länge, mumlade hon tyst för sig själv när hon ställde sig upp för att plocka undan deras tomma kaffekoppar.

- Nåväl, sa Fardus. En livlös vagina kanske är det som ödet planerat för dig, Nora, men mitt hav forsar som aldrig förr!

Ridå.

Fardus highfivade Amina innan hon ställde sig upp för

snygg metafor....
 är vi på en teater eller???

:D

metafor

liknelse

att räta till sin diric som höll upp de runda brösten. Fardus kropp bar inga spår från de fem barnen hon hade tryckt ut. Nora kunde förstå de unga männen som under Fardus af-färsresor såg en enkelbiljett till Europa i henne.

- Jag behöver packa klart.

Handfatet färgades rött när hennan från Noras händer blandades ut med vatten. Fingrarna var skrynkliga. Nackhåren reste sig när det kalla vattnet kylde ner blåsorna. Det kanske inte var så dumt att bjuda över dem ändå. *Fardus och Amina kanske är det förspel jag behöver innan jag kan låta Somalia omfamna mig igen*, tänkte Nora innan hon stängde vattenkranen.

besjälning

DEL

1981-19

Baidoa

När solen går upp i Baidoa vaknar staden. Nora steg upp och drog undan gardinen. Solen värmde redan.

I går var det avslutning i skolan. Nora gick ut nionde klass och fick diplom av rektorn.

Sedan hade de fest hemma. Deras hembitråde Shukri hade dukat upp mat, kakor, te och frukt. De sjöng och dansade.

Nora gick till badrummet. Hon tog en dusch och tvättade håret.

När hon kom ut ur duschen såg hon sig i spegeln. De bruna ögonen glittrade och hennes hud var svartare än natten. Hennes läppar var rosa och mjuka, och näsan lång och rak.

Noras far hade italienskt arv, från koloniserarna på 1800-talet. De drog fram genom Somalia med våld, och många barn med italienskt blod blev till.

Folk brukade säga att det var därför Nora var så vacker. För att hon hade vita drag.

Nora gick till köket och tog fram kryddor till te, samma kryddor som hennes mor Hafsa använde.

liknelser

Hafsa var känd i Ba
Nora gjorde sitt te,
smakade på det blev l

Hon fick inte till den
Det måste vara exakt
kryddor, socker och r

Hon tog med sig te
verandan. Marken va
den brände mot henn
satte sig och tog ett d

Det var en farlig ti
för ensamma flickor,
gatorna var tomma p
verandan var Nora tr

Hon torkade svetten
drack hon upp teet oc

badrummet. Hon tog
vättade håret.
n ut ur duschen såg
eln. De bruna ögonen
ennes hud var svartare
nes läppar var rosa
h näsan lång och rak.
de italienskt arv, från
a på 1800-talet. De
om Somalia med våld,
n med italienskt blod
e säga att det var
r så vacker. För att
drag.
köket och tog fram
samma kryddor som
afsa använde.

Hafsa var känd i Baidoa för sitt te.
Nora gjorde sitt te, men när hon
smakade på det blev hon besviken.
Hon fick inte till den rätta smaken.
Det måste vara exakt rätt mängd
kryddor, socker och mjölk.

Hon tog med sig teet ut till
verandan. Marken var redan varm,
den brände mot hennes fötter. Hon
satte sig och tog ett djupt andetag.

Det var en farlig tid på dygnet
för ensam flickor, så länge
gatorna var tomma på folk. Men på
verandan var Nora trygg.

Hon torkade svetten från pannan. Så
drack hon upp teet och gick in igen.

Nora satt på verandan med en kopp te igen. Hon höll i sin skrivbok. Från gatan hördes lekande barn.

Shukri hade ställt fram kakor. Nora tog en och doppade den i teet.

Hon väntade på att orden skulle komma till henne. Hon tänkte att de skulle bilda meningar i skrivboken. De skulle handla om kärlek, det visste hon. Det ville alla i Baidoa höra om.

– Vad gör du, Nora?

Hon hoppade till. Det var Shukri som kom ut för att hänga tvätt.

Jag villar lite bar
– Ingen tur med sk
Nora stängde skriv
en kaka till.

Hafsa brukade titta i
böcker. Hon tyckte a
att kunna läsa och sk
hon själv aldrig hade

Hafsa kom från en
nomader. Hennes far
och hade inte råd att
i skolan. Därför hade
alfabetet tidigt, långt
började skolan.

Det var det somali
som var viktigt. Inte
italienska, det var ke
språk.

randan med en kopp
 ll i sin skrivbok. Från
 kande barn.
 tällt fram kakor. Nora
 ade den i teet.
 på att orden skulle
 ie. Hon tänkte att de
 ingar i skrivboken.
 om kärlek, det visste
 la i Baidoa höra om.
 Nora?
 till. Det var Shukri
 att hänga tvätt.

– Jag vilar lite bara, sa Nora.

– Ingen tur med skrivandet?

Nora stängde skrivboken och tog en kaka till.

Hafsa brukade titta i Noras skrivböcker. Hon tyckte att det var viktigt att kunna läsa och skriva, även om hon själv aldrig hade gått i skolan.

Hafsa kom från en släkt med nomader. Hennes far var fattig och hade inte råd att låta henne gå i skolan. Därför hade hon lärt Nora alfabetet tidigt, långt innan Nora började skolan.

Det var det somaliska språket som var viktigt. Inte engelska eller italienska, det var koloniserarens språk.

Noras far Buule hade berättat om koloniseringen redan när Nora var sju år. Han tyckte det var viktigt att hon lärde sig sin historia.

Han visade hur männen från Europa hade ritat om Afrikas gränser. Han berättade att de inte hade brytt sig om de afrikanska folken, och att de hade stulit naturtillgångar. De hade tagit hela länder, och barnen i Somalia tvingades lära sig italienska och engelska i skolan.

Men nu hade Somalia ett eget språk. Det var det som Nora skulle lära sig att skriva.

Nora tänkte tillbaka på hennes syster föddes.

*

Nora och Shukri satt på De väntade på att Nora skulle födas.

Äntligen ska du få sa Shukri.

Nora hade tjatat om syskon. Hon såg att andra syskon, och hon ville o

Mogadishu

Luften i Mogadishu var svalare än i Baidoa. Staden vaknade tidigt och gatorna fylldes med folk.

Nora satt utanför porten vid deras nya hus och drack te. Hon gäspade och gned sig i ögonen.

När teet var slut gick hon in igen. I köket satt Ayan på golvet och lekte.

– Ska vi gå ut och se vad de andra barnen gör? frågade Nora.

Ayan log och nickade.
På gatan utanför huset
några pojkar fotboll. Vi
andra barn och hejade o
Grannen Mohamed s
– Kom igen, Moham
Nora.

Mohamed var ett år yn
När Nora och Ayan n
flyttat in visade han de
marknaden. Han var lit
och han hjälpte Nora a
sa att allt hade blivit så
det var president Siad I

Mohamed pratade om
och sa att Somalia levde
från andra länder.

Ayan log och nickade.

På gatan utanför huset spelade några pojkar fotboll. Vid sidan stod andra barn och hejade och ropade.

Grannen Mohamed stod i mål.

– Kom igen, Mohamed, ropade Nora.

Mohamed var ett år yngre än Nora.

När Nora och Ayan nyss hade flyttat in visade han dem till marknaden. Han var liten men tuff, och han hjälpte Nora att pruta. Han sa att allt hade blivit så dyrt. Och att det var president Siad Barres fel.

Mohamed pratade om flyktingläger, och sa att Somalia levde på bistånd från andra länder.

Att presidenten lade pengar på lyx och på militären, i stället för att hjälpa folket.

Mohamed verkade veta saker som Nora aldrig hade tänkt på.

På kvällen när familjen åt middag tänkte Nora på det Mohamed hade sagt på marknaden.

– Aabe, varför är du inte läkare i flyktinglägren utanför staden? frågade hon.

Buule hostade.

– Mohamed sa att människorna där behöver hjälp, fortsatte Nora.

Buule tog ett djupt andetag.

– Det är typiskt någon från en mindre klan att säga så, sa han. De bara klagar.

Nora ångrade vad hon hade sagt.

– Tro inte på allt du hör, Siad Barre gör allt för det landet. Vi ska stötta honom.

– Men de som bor i lägren får inte mat som vi, sa Nora.

– President Barre gör vad han kan för att hjälpa dem, sa Hafsa.

– Är det för att de hör till mindre klan som du inte vill vara där? frågade Nora.

– Nora! sa hennes mor. Hon förstod att samtalen var svåra.

Men hon ville veta mer. Hon ville visa att hon inte var okunnig och bortskämd.

kan. Mohamed hade rätt, den var gjord
ingen politiker.

äga är att det finns en verklighet utan-
sa Mohamed. Alla har inte utbildade
alien, fina bilar och hembiträden som

med ena ögat. Hans ord brände i

n, sa han. Jag vill inte ha den. Jag är
ur långt de blodtörstiga butiksägarna

de middagen den kvällen var famil-
bordet. Nora satt tyst vid sin plats.
pades som en trasig skiva i huvudet.
nen verkade veta saker som hon själv
över. Nora hade försökt prata med
riterat ryckt på axlarna och svarat att
urn aldrig skulle bli nöjda.

innan hon la gaffeln ifrån sig. Hafsa
ne.

ma upp maten åt Nora är du snäll?

ter Noras tallrik.

nen jag är inte hungrig. Jag äter den
n den i köket själv.

fsas godkännande innan hon släppte

ammal för att avgöra när hon vill äta,
len sista skeden spagetti i munnen.

- Aabe, jag har tänkt på en sak. Varför är du inte läkare i
flyktinglägren utanför Mogadishu istället? Behöver inte de
människorna din hjälp mer?

Buule harklade sig. Noras fråga fick honom att sätta vatt-
net i halsen och sekunderna innan han svarade kändes som
en evighet. Nora tog en klunk mangojuice och fortsatte.

- Jag menar bara att du kanske gör mer nytta där. Moha-
med sa att flyktinglägren utanför Mogadishu fortsätter att
fyllas på och att människorna behöver hjälp.

Buule tog ett djupt andetag.

- Jag visste väl att de där orden inte kom från dig. Det är
väl då typiskt minoritetsklanerna, sa Buule. De för vidare
sitt förakt mot hårt arbetande människor till sina barn. Inte
undra på att de aldrig tar sig ur sin misär. Det finns inpräntat
i deras DNA.

Nora vred sig besvärat i stolen. Hon ångrade att hon inte
hade valt sina ord mer varsamt.

- Ni ska inte tro på allt ni hör, fortsatte Buule. Siad Barre
gör allt i sin makt för att bygga upp det här landet. Han var
den första presidenten som förkastade klanernas negativa på-
verkan. Hade inte Sovjetunionen, Libyen och Kuba lämnat
oss i sticket när vi försökte vinna tillbaka Ogaden, hade situa-
tionen sett mycket bättre ut för alla. Det vi kan göra är att stöt-
ta honom. Inte spä på det hat som redan finns mot honom.

Buule sökte medhåll från Hafsa, som hummade instäm-
mande.

- Men aabe, vem hjälper människorna i flyktinglägren?
De har inte mat som vi har.

- Nora, vår president Barres regering gör allt den kan för
att hjälpa dem, sa Hafsa.

Nora låtsades smutta på mangojuicen. Sockerbitarna hade inte smält och hon fick tugga sönder dem innan hon svalde.

- Är det för att de tillhör en mindre klan som du inte åker till flyktinglägren och jobbar?

- Nora!

Nora hoppade till av sin mors skarpa stämman.

- I vårt hus pratar vi inte om människor från minoritetsklaner på det sättet. Det är den typen av åtskillnad som gör att det skapas förakt mellan oss.

Nora nickade tyst.

- Shukri, te med mjölk tack, sa Buule. Finns det kvar något av de där småkakorna du bakade i helgen?

Shukri ställde sig upp och försvann ut i köket.

- Min dotter, du och din syster kanske ska börja umgås med personer som förstår er bättre. Mohameds far är visserligen inte en fattig man längre, men naglarna är fortfarande bruna från de dagar då han var det, sa Buule och la ifrån sig besticken.

Nora visste att det var hans sätt att markera att samtalet var över. Hon var trött på att han aldrig lyssnade. Hon ville veta mer. Hon var inget barn längre. *Kanske ville de inte berättat hur det verkligen ligger till när Ayan är här*, tänkte Nora tyst för sig själv och funderade ut ett annat tillfälle då hon skulle fråga sin far igen. Hon ville veta det de visste och ha något att säga tillbaka när Mohamed rabblade saker om Siad Barre och Somalias historia. Nora ville bevisa att bara för att man hade föräldrar som kunde förse henne och Ayan med de senaste leksakerna och specialsydda diric så innebar det inte att de var oupplysta och bortskämda. Hon ville säga till Mohamed att de hade det vita kolonialförtrycket

gemensamt. Nora visste inte vad det betydde en av de sakerna som hon hört sina föräldrar. Det lät avancerat. Som något som skulle kunna att fatta att hon också visste saker.

på mangojuicen. Sockerbitarna hade
tugga sönder dem innan hon svalde.
hör en mindre klan som du inte äker
bbar? /

sin mors skarpa stämma.
inte om människor från minoritets-
t är den typen av åtskillnad som gör
ellan oss. /

lk tack, sa Buule. Finns det kvar nå-
na du bakade i helgen? /

och försvann ut i köket.

din syster kanske ska börja umgås
rår er bättre. Mohameds far är visser-
längre, men naglarna är fortfarande
han var det, sa Buule och la ifrån sig

ar hans sätt att markera att samtalet
på att han aldrig lyssnade. Hon ville
et barn längre. Kanske ville de inte be-
gger till när Ayan är här, tänkte Nora
underade ut ett annat tillfälle då hon
en. Hon ville veta det de visste och
ika när Mohamed rabblade saker om
as historia. Nora ville bevisa att bara
lrar som kunde förse henne och Ayan
terna och specialsyddas diric så inne-
oupplysta och bortskämda. Hon ville
t de hade det vita kolonialförtroendet

gemensamt. Nora visste inte vad det betydde men det var
en av de sakerna som hon hört sina föräldrar prata om och
det lät avancera. Som något som skulle kunna få Mohamed
att fatta att hon också visste saker.